

РЕШЕНИЕ

№ 3998

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3467** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни.Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], депозирана от Д. Р. – пълномощник на изпълнителните директори, против Решение № ППН-01-95/2019 от 01.05.2021 г. на КЗЛД, с което е прието, че жалба рег. № ППН-01-95/28.01.2019 г., подадена от В. Н. Д. срещу [фирма] е частично основателна и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във връзка с чл. 58, §2, буква „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Регламент 2016/679/ на жалбоподателя е дадено разпореждане да не обработва лични данни на клиенти за целите на активиране услуга и изпълнението на договор, в случаите, когато такъв договор поначало не е сключен.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административно- производствените правила и при неправилно приложение на разпоредбите на материалния закон. Навежда аргументи, че Комисията не е изследвала всички факти и обстоятелства относими към случая. Допълва, че договорът е анулиран, а задължението от издадената фактура е сторнирано, поради което неправомерното обработване на лични данни е предотвратено и от него не са настъпили вредни последици.

Жалбоподателят- [фирма], чрез процесуалния си представител, в о.с.з. поддържа

изложеното с жалбата. Счита, че са налице достатъчно доказателства, че целта на обработка на личните данни е била предоговорни отношения.

Ответникът- Комисията за защита на личните данни, в писмени бележки до съда изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че решението в оспорената т. 3 е правилно и законосъобразно. Сочи, че анулирането на договорите е последващо действие от страна на жалбоподателя и не води до липса на извършено от негова страна нарушение. Уточнява, че целта на наложената мярка е да се преустанови обработката на лични данни на физически лица в контекста на изпълнение на договори, които още не са сключени между мобилен оператор и абонат. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованата страна- В. Н. Д., р.пр., не се явява и не изпраща представител.

Заинтересованата страна- [фирма], р.пр., не се явява и не се представлява.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано на основание постъпила жалба с рег. № ППН-01-95/28.01.2019 г., подадена от В. Н. Д. срещу [фирма], , съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни. В жалбата е посочено, че на 22.01.2019 г. при посещение на офис на [фирма] в [населено място] по повод плащане на дължима месечна вноска, е информиран, че дължи още 100 лв. към месечната такса, тъй като на 15.01.2019 г. е закупил онлайн мобилен апарат на изплащане на стойност 1 300 лв. Информирани е, че устройството е налично в офис на [фирма] в [населено място], в изчакване да бъде получено от купувача, като предвид твърденията му, че той не се явява такъв, е изискано връщането на апарата. Във връзка с изложеното е сезирал КЗЛД, за да вземе необходимите мерки по отношение предоставянето на стоки и услуги онлайн. Сочи, че служителите на мобилния оператор не изискват документи за самоличност на лицето- купувач. В хода на проведеното административно производство е постъпило становище от [фирма], в което дружеството потвърждава за направена на 15.01.2019 г. поръчка за закупуване на устройство на изплащане и за сключване на договор за предоставяне на мобилни услуги през собствения му онлайн магазин. След попълване на данните в заявката от В. Н. Д. е изготвен договор и същият е изпратен на потребителя с куриер- [фирма] на посочения в заявката адрес. Справката не е потърсена в 14- дневен срок, съответно договорът не е подписан. Направена е активация на услугата, с цел при получаване на пратката абонатът да се възползва веднага от нея, както и с оглед на това, че към услугата е налице устройство. При неподписване на договор, дружеството деактивира услугата и сторнира задълженията. Това е сторено и в случая на 23.01.2019 г., тъй като пратката е върната от куриера като непотърсена в 14- дневен срок. Получено е становище и от [фирма], в което дружеството посочва, че има сключен договор за куриерски услуги с дружеството. Постъпило е писмо от Софийска районна прокуратура, че е постановен отказ за образуване на наказателно производство по пр.пр. № 1798/2019г. по жалба на В. Д.. Административният орган е разгледал и изпратени по негово искане писма от Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, [фирма] и [фирма]. С Решение на КЗЛД от 26.08.2020 г. производствата по жалба с рег. № ППН-01-95/28.01.2019 г., в частта от същата,

съдържаща твърдения за неправомерно обработване на лични данни в контекста на сключен договор за стоков кредит и финансирана покупка на стока е разделено и заведено под нов рег. № ППН-01-636/08.09.2020 г. В настоящото производство се разглежда частта, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на лични данни при сключване на договор за продажба на устройство на изплащане и на мобилна услуга. На 07.10.2020 г. в проведено открито заседание, за което е изготвен Протокол № 43/2020 г., Комисията в състав председател и трима членове с Решение № ППН-01-95/2019 от 01.05.2021 г. е приела жалбата на В. Д. срещу [фирма] за основателна в частта от същата съдържаща твърдения за неправомерно обработване на лични данни за целите на изпълнение на договор за мобилна услуга за номер 0885631*** и продажба на изплащане на устройство S. G. S9. Административният орган, в т. 3 от решението на осн. чл. 58, § 2, б. "г" от Регламент /ЕС/ 2016/679, е разпоредил на администратора да не обработва лични данни на клиенти за целите на активиране услуга и изпълнението на договор в случаите, когато такъв договор по начало не е сключен. Жалбата, по отношение твърденията за неправомерно обработване на лични данни за целта на преддоговорни отношения, както и в частта ѝ срещу [фирма], е обявена за неоснователна.

Решението е получено от жалбоподателя на 05.03.20121 г., а жалбата срещу него е подадена на 19.03.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения в чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент /ЕС/ 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 от ЗЗЛД/. На основание чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ при проведено открито заседание. Видно от протокол № 43/2020 г. на проведеното заседание – открито по своя характер, са присъствали трима членове на Комисията плюс председателя. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид изложеното, съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 2 ЗЗЛД, вр. с чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Спазена е и установената писмена форма като обжалваното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на [фирма] не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност се явяват неоснователни. В процесния случай, спорен е въпросът дали за [фирма] са били налице някои от основанията за обработване на личните данни на В. Д..

Считано от 25.05.2018г. се прилага Регламент /ЕС/ 2016/679, който има пряко действие. Административният акт е постановен на 01.05.2021 г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон. Страните не спорят, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на закона, а заинтересованата страна В. Д. е физическо лице.

Съгласно чл. 4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679 случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се

отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Предвид установеното от комисията обаче, А1 България“ ЕАД е обработвало лични данни на В. Д. без правно основание за това в противоречие с чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по- конкретно, дружеството е предприело действия по изпълнение на договор преди същият да е сключен между него и физическото лице. В този смисъл от жалбоподателя не са представени никакви доказателства, а и не са наведени твърдения в тази насока, че от В. Д. е дадено съгласие по смисъла на чл. 4, § 11 във вр. с чл. 42 и 43 от Регламент /ЕС/ 2016/679 негови данни да се обработват за тези цели, както и такива за сключени договори с лицето, които предполагат законосъобразност на обработката на негови данни в хипотезата на чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

На следващо място не се споделят възраженията, обективирани с жалбата, че дружеството е обработвало лични данни в хипотезата на чл. 6, § 1, б. „б“, изр. второ от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно за целите на преддоговорните отношения. Безспорно е, че договор за мобилна услуга и договор за продажба на стока на изплащане не са сключени, тъй като за да влязат в сила, се изисква тяхното подписване/приемане на стоката от страна на клиента, които условия в настоящия случай не са налице. От данните по делото се установява обаче, че жалбоподателят е обработвал данните на физическото лице за целите на идентифициране на същото именно като страна по вече сключен договор. В този смисъл, не се установява и искане/ съгласие на лицето за обработване на личните му данни в контекста на преддоговорните отношения. Не намират подкрепа и твърденията на дружеството, че същото е обработвало лични данни с оглед спазване на закона и по- конкретно разпоредбите на Закон за счетоводството по отношение фактурирането на суми за извършване на продажби и предоставяне на услуги, тъй като същите предполагат наличието на вече сключен договор. Аргументите на жалбоподателя, че оспореното решение противоречи на правото на дружеството по чл. 228, ал. 4 от ЗЕС не почиват на законово основание. Цитираната разпоредба урежда изключение от изискването по ал. 1 на чл. 228 от ЗЕС договорът с потребителите да влиза в сила в 7-дневен срок след сключването му, освен ако потребителят изрично не е заявил писмено желание договорът да влезе в сила незабавно. Посоченото изключение важи в случаите, когато при подписване на договора се предоставят и крайни устройства. Тази хипотеза обаче намира приложение само когато е налице вече сключен между страните договор, който предполага и налага извършването на произлизащите от неговото сключване действия- издаване на фактури, активиране на продукта и тнт.

Съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи корективните мерките по чл. 58, параграф 2, буква "г" от Регламент /ЕС/ 2016/679, а именно да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на Регламента и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок. С оспореното решение на основание цитираната разпоредба и предвид обработване на личните данни на В. Д., КЗЛД е наложила на [фирма] корективна мярка да съобрази

операциите по обработване на данни с разпоредбите на Регламент 2016/679, и е разпоредила на администратора да не обработва лични данни на клиента за целите на активиране на услуга и изпълнение на договор, в случаите, когато такъв договор, поначало не е сключен.

По отношение така наложената по чл. 58, § 2, б. "г" мярка, съдът приема, че съобразно приложимото към случая право, в обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложените подробни съображения, които обосновават прилагането на определената по вид конкретна корективна мярка като правилно. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най- ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение. Обоснован е видът на избраната мярка - разпореждане, при което са взети предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства. Изложените от органа съображения са последователни, логични и в съответствие с тежестта и продължителността на извършеното нарушение и се споделят от настоящата инстанция.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че така подадената жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и предвид заявените от ответника по жалбата претенции за присъждане на разноски, на основание чл. 143 АПК, в негова полза следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, II отделение, 53-и състав

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № ППН-01-95/2019 от 01.05.2021 г. на КЗЛД, с което е прието, че жалба рег. №ППН-01-1010/05.08.2019 г., подадена от В. Н. Д. срещу [фирма] е частично основателна и на основание чл.58, пар.2, б. „г“ от Регламент 2016/679 на дружеството е дадено разпореждане да не обработва лични данни на клиенти за целите на активиране услуга и изпълнението на договор, в случаите, когато такъв договор поначало не е сключен.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14- дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138, ал. 3 от АПК да се изпрати препис от същото.

Съдия: